

Ad *Rozhovor s Michaelom Novakom, DF 8/98

Svoju otázku Michaelovi Novakovi, či by sa nechcel uchádzať o prezidenta SR, Štefan Hríb a Daniel Bútora možno ani nemysleli celkom vážne. Mne sa zdá, že je to vynikajúci, rozumný a politicky realistický nápad. Prihovám sa za to, aby sa stal predmetom jednania všetkých politických strán. Ako kandidát na prezidenta by Michael Novak mohol rátať s hlasmi slovenskej demokratickej inteligencie; ako katolík a bývalý kňaz mohol by si získať „široké masy ľudu“; ale tiež, a to je v terajšej patovej situácii podstatné, bol by asi akceptovateľný pre Vladimíra Mečiara. Mečiar trpí komplexami menejcennosti voči vzdelaným ľuďom (ktoré sa márne snaží kompenzovať tým, že sa obklopil výdatne obtitulovanými polovzdelancami). Ozdobu Ameriky, osobného priateľa Clintona a Jana Pavla II (a pritom Slováčiska!) by odmietnut nemohol, ba jeho podporou by sa mohol predviesť svetu gestom, ktorým by svoje doterajšie prekonal.

To, že by Michael Novak svoje prejavy vo volebnej kampani čítal lámanou slovenčinou a v budúcnosti, ako prezident, komunikoval so zahraničnými politikmi (ba, dúfajme, i s domácimi) po anglicky, by na závalu nebolo. Bol by to jedinečný dôkaz, že slovenský národ dosiahol vek kultúrnej a politickej dospelosti.

Ladislav Kováč, biológ